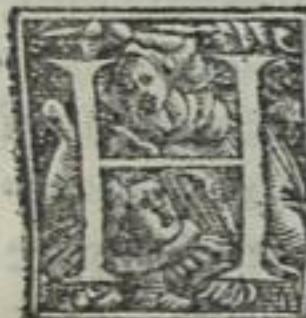


& Apollinem eius patrem inter sidera anguem tenentem constituisse, ut quidam dixerunt, hac de causa anguem tenere dicitur: quod cum Glaucum cogeretur sanare conclusus quodam loco secreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum eius atrepsisse, quem Aesculapius mente commotus interfecit bacillo fugientem feriens saepius. Postea fertur alter anguis eodem uenisse, ore ferens herbam, & in caput eius imposuisse, quo facto, loco fugisse, quare Aesculapium usum eadem herba & Glaucum teuixisse. Itaque anguis & in Aesculapii tutela & in astris dicitur collocatus, qua consuetudine ducti posteri eius tradiderunt ut reliqui medici anguibus uterentur.

Sagittā.



Ancunam de Herculis telis esse demonstrat qua aquilam dicitur interfecisse, quae iocinora Promethei fertur exedisse: de quo pluribus verbis dicere non uidetur inutile. Antiqui cum maxima ceremonia deorum immortalium sacrificia administrarēt, soliti sunt totas hostias in sacrorum consumere flamma. Itaque cum propter sumptus magnitudinem sacrificia pauperibus non contingerent, Prometheus qui propter excellentiam ingenii miram, homines finxisse existimatur, recusatione dicitur ab Ioue impetrasse, ut partem hostiae in ignem proicerent, partem in suo consumerent usum. Idque postea consuetudo firmauit: quod cum facile a deo non ut ab homine auaro, impetrasset, ipse Prometheus immolat tauros duos, quorum primum iocinora cum in ara posuisset, reliquam carnem ex utroque taurō in unum composita, corio bubulo texit. Ossa autem quae circum fuerunt, taliqua pelle cōiecta, in medio collocauit, & Ioui fecit potestatem, ut quam uellet eorum consumeret partem. Iupiter autem & si non pro diuina fecit cogitatione, nec ut deum licebat omnia qui debuit ante prouidere, sed (quoniam credere instituimus historiis) deceptus a Prometheus, utrumque putans esse taurū, delegit ossa pro sua dimidia parte. Itaque postea in solennibus & religiosis sacrificiis carne hostiarum cōsumpta, reliquias, quae pars fuit deotū eodem igni cōbutunt. Sed ut ad propositū reuertamur, Iupiter cum factū rescisset, animo permoto mortalibus eripuit ignem, ne Prometheus gratia plus deorum potestate ualcret, ne uer carnis usus utilis hominibus uideretur, cum coqui nō posset. Prometheus aut consuetus insidiari, sua opera erectū mortalibus ignem restituere cogitabat. Itaque ceteris remotis uenit ad Iouis ignem, quo diminuto & in ferulam cōiecto, letus ut uolare non currere uideretur, ferulam iactans, ne spiritus interclusus uaporibus extingueret in angustia lumen. Itaque homines adhuc plerunque, qui læticiae fiunt nuncii, celestrie ueniunt. Prætereattotum à certatione ludorum cursoribus instituerūt ex Prometheus consuetudine, ut currerent lampadem iactantes. Pro quo Iupiter facto mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam a Vulcano factā deotū uoluntate omni munere donauit. Itaque Pandora est appellata. Prometheus aut in monte Scythiae, nomine Caucaso, ferrea catena uinxit: quē alligatū ad triginta milia annorū Aeschylus tragœdiarum scriptor dixit. Præterea admisit ei aquilā, quae assidue noctu renascientia iocinora exesset. Hanc aut aquilā nonnulli ex Typhone & Echidna natam, Alii ex Terra & Tartaro, cōplures a Vulcano factam. Polyeus aut Vulcani factam manibus demonstrat, animamq; ei ab Ioue traditam dicūt. Sed eius de solutione hanc memoriae proditam esse causam. Cum Iupiter Thetidis connubiū pulchritudine corporis inductus peteret, neq; à timida uirgine impetraret, neq; ea te minus efficere cogitaret, illo tempore Parcae cecinisse feruntur fata, quē perfici natura uoluit rerū, dixerunt enim quicunque Thetidis fuisset maritus, eius filiū patria fore laude clariorem, quod Prometheus nō uoluntate sed necessitudine uigilans audidit, Ioui nunciauit, qui ueritus ne id quod ipse Saturno patri fecisset, in simili causa patris regno priuatus cogetetur, destitit Thetim uelle ducere uxorem, & Prometheus pro beneficio meritam retulit gratiam, eumq; uinculis liberauit, neq; quod illi fuerat iuratus remisit, uacuum omni alligationi futurum. Sed memoriae causa ex utraq; te hoc est lapide & ferro sibi digitum uincire iussit, qua

g consuetu-